

1. Ćw. szczęk;

- szuflada; Wysuwanie dolnej szczęki do przodu i cofanie jej (ruchy→ przypominające wysuwanie szuflady);
- krokodyl; Kłapanie szczękami naśladujące krokodyla chcącego pożreć→ swoją ofiarę;
- żarłok; Naśladowanie ruchów i odgłosów kogoś bardzo głodnego – ruchy→ szczęk nie uwidaczniają zębów, jak przy bezgłośnym „am”;
- na pastwisku; Dzieci naśladują żucie trawy przez krowy, wykonując→ ruchy zamkniętymi wargami we wszystkich kierunkach; zabawę można łączyć z chodzeniem na czworakach i ćwiczeniami dźwiękonaśladowczymi

2. Ćw. warg i policzków:

- sekret; Dzieci mocno zaciskają rozciągnięte wargi- tu wskazana opowieść→ o dziewczynce, która mocno strzegła jakiegoś sekretu i na pytania różnych spotkanych osób zaciskała wargi w geście „nic nie powiem”;
- 2 uśmiechy; Dzieci maksymalnie rozciągają wargi w uśmiechu pokazując→ zęby (zęby trzonowe zaciśnięte). Można opowiedzieć o konkursie zwierząt na najpiękniejszy uśmiech;
- rybka; Dzieci powoli otwierają i zamykają wargi tworzące kształt koła→ jakby bezgłośnie mówiły „po”; całuski; Wzajemne przesyłanie sobie całusków;→
- zły pies; Dzieci szczerzą zamknięte zęby, obnażając je tak, aby dziąsła→ były widoczne; mogą temu towarzyszyć złowrogie warczenia;
- króliczki; Dzieci ściskają i wysuwają wargi mocniej niż przy „u”, potem→ przesuwają tym pyszczkiem w prawą lub w lewą stronę; należy zwracać uwagę, aby nie ruszały szczęką, a tylko wargami, choćby ich ruchy były tylko minimalne. Pozycja jak przystało na królika- kuczna. Inną miną królika z zakresu ćwiczeń warg jest zagryzanie dolnej wargi górnymi zębami lub (trudne!) unoszenie górnej wargi przy zaciśniętych szczękach, aby widoczne były tylko zęby górne.
- koniki; Dzieci biegają w parach w rytm melodii (konik i woźnica); w→ przerwach między akompaniamentem koniki parszczą, a woźnica cmoka by konik biegł dalej; Inna wersja: (bez akompaniamentu)koniki kłaskają naśladując odgłos kopyt, woźnica woła „pr”; usta zaglądną do brzucha; Dzieci wciągają usta w głąb jamy ustnej;→

- zawody; Dwoje dzieci stoi naprzeciw siebie i trzyma kartkę papieru → pomiędzy wargami (nie zębami) i każde ciągnie w swoją stronę; Inna konkurencja: dzieci na wyścigi zjadają z talerzyka chrupki, posługując się tylko wargami;
- baloniki; Dzieci nabierają dużo powietrza i zatrzymują je w wydętych → policzkach; na hasło „pękł” - przekłuwają palcami balonik, słysząc odgłos pęknięcia;
- koty; Przy zabawie ruchowej, naśladowującej ruchy kota dzieci mogą → trzymać między wargami (nie zębami) plastikowe słomki-wąsy; dla utrudnienia ćwiczenia obciążamy końce słomek plasteliną. Tę zabawę w koty można łączyć z ćwiczeniami języka – koty oblizują się, zlizują mleko z miseczek, dłoni, mlaskają, ziewają.